

Патриаршеско и синодално Рождественско послание

„Слава във висините Богу, и на земята мир,
между човеците благоволение“ (Лука. 2:14)

Възлюбени в Господа чеда на светата ни Църква,

Дивната вест за Христовото Рождество, всеки път поновому възприемана и преживявана, ни припомня за най-дълбоката дадена на човеците радост. Откъсва ни от всичко, което е злободневно и преходно, и ни насочва към началата и най-дълбоките тайни на битието, видени в светлината на събитието, което веднъж и завинаги променя и осмисля цялата история на човечеството. Помирява ни с небесата и повторно отваря за всекиго от нас дверите на Царството Божие – Царство на светлината и любовта, на мира и радостта.

Благовестено от ангелите, явено на пастирите и безсловесните животни, почетено с поклон от човешката мъдрост, чудото на Христовото Рождество ни помага да търсим и откриваме истинския смисъл на нашето съществуване; да надмогваме всяка безутешност и безнадеждност, да

живеем свободни от суетата на нашия свят и да гледаме нагоре: към Божиата слава и небесното ни Отечество, като знаем, че „имаме от Бога дом на небесата, жилище неръкотворно, вечно“ (2 Кор. 5:1).

В света на болката и страданието, на тлението и смъртта – свят, който често забравя висшия смисъл на своето съществуване и се е насочил изцяло към земното и преходното, празникът на Христовото Рождество отново ни припомня, че „Бог примири света със Себе Си чрез Христа, ... и ни вложи в нас словото на примирението“ (2 Кор. 5:19). Мирът, донесен на земята от Божия Син с Неговото Въплъщение, е онова благодатно състояние, което се възцарява в сърцето и душата на човека, познал в Христа дългоочаквания Месия и Спасител на света и цялото творение.

Отците и учителите на Църквата от всички времена в забележително единодушие говорят за Въплъщението на Божия Син като за ново творение – пресътворяване на света, създаден в началото от Бога, ала паднал в греха – поради непослушанието на праотците, който обаче не е бил изоставен от Бога, нито Бог е променил Своя първоначален замисъл за Своето творение. Библейското откровение започва с основополагащата истина, че: „В начало Бог сътвори небето и земята“ (Бит. 1:1). От Новия Завет ние разбираме и начина, по който Бог е сътворил света и всичко съществуващо – чрез Своя Син и творческо Слово, Който е Един от Пресветата, Животворяща и Богоначална Троица. И ето, че боговидецът Йоан започва своето забележително Благовестие в пълно съзвучие с онова, което е било открито още на Битиеписателя, и изповядва: „В начало беше Словото“ (Йоан. 1:1). За да благовести и новото откровение в Христа Иисуса, което е откровение за обновяването на Божието творение с Въплъщението на Единородния Син Божий: „И Словото стана плът, и живя между нас, пълно с благодат и истина“ (Йоан. 1:14).

Следователно не е случайно, че Христовото Рождество полага за християнския свят началото на Ново летоброене, което продължава и до днес. Защото с идването в света на Този, чрез Когото всичко е станало, започва наистина Нова епоха: епоха на помирението ни с Небесата, на обновяването на Божия Завет с човечеството. Епоха, в която Творецът Бог потвърждава Своя изначален замисъл, предоставяйки възможността „на всички ония, които Го приеха, – на вярващите в Неговото име..., да станат чеда Божии“ (Йоан. 1:12). В тази епоха на помирението, на любовта и благодатта, човеците са отново „Свои“ на Бога, защото Синът и Слово Божие „Дойде у Своите Си“ – независимо от това, че „Своите Го не приеха“ (Йоан.

1:11). Новото Божие откровение в Христа не отменя свободата, която е била дарувана на човека още при неговото сътворяване: свобода дори дотам, че да може да отхвърля своя Творец. А затова и участието на човеците в тайнството на обновяването на света е отново въпрос на личен избор и свободен плод от свободната човешка воля.

Ако в нашия свят ние продължаваме да сме свидетели на богоборчеството и греха, на трагедията на тлението и смъртта, на разрушителното действие на силите на мрака и ада, това е така, защото човекът продължава да бъде свободен със същата свобода, която са имали и нашите прародители. С Христовото Рождество обаче, след като Сам Бог живя в света като един от нас – подобен нам във всичко, освен в греха, – пред човека е открита и перспективата на обновлението: „... когато се изпълни времето, Бог изпрати Своя Син (Единороден), Който се роди от жена и се подчини на закона, за да изкупи ония, които бяха под закона, та да получим осиновението“ (Гал. 4:4-5). Казано на езика на Отците на Църквата, това означава, че наистина „Бог стана човек, за може човекът да стане бог“ (св. Атанасий Велики). Защото такъв именно е и най-дълбокият смисъл, такова е значението на Боговъплъщението и на дошлото чрез него осиновение на човеците: в предоставената ни възможност по благодат да се уподобяваме на Самия наш Творец и Спасител.

Празникът на Христовото Рождество е празник на светлината и новата надежда. От деня, в който Бог влезе в човешката история, живя между нас и обнови нашата природа, ние живеем в епохата на любовта и благодатта, епохата, в която Бог отново ни призовава „от тъмнина в чудната Своя светлина“ (1 Петр. 2:9). И затова – заедно с богопросветения Роман Сладкопеев – в единомислие и с неизказана радост и благодарност изповядваме и свидетелстваме заедно с цялата света Църква, че „Девата днес ражда Свръхестествения и земята принася пещера на Непристъпния, ангелите заедно с пастирите славословят, а мъдреците пътуват със звездата, защото заради нас се роди Младенец: предвечният Бог“ (Кондак, глас 3).

Нека мирът и благоволенieto, които Ангелското войнство възвести на целия свят в пресветлата нощ на Рождението на нашия Господ и Спасител Иисус Христос, да бъдат с всички нас!

Отечески поздравяваме с празника на Христовото Рождество всички чеда на светата ни Църква – в пределите на Родината ни и далече от нея, с всесърдечни благопожелания за светлина и радост в душите и сърцата.

Честито Рождество Христово!

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СВ. СИНОД

† ДАНИИЛ

ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ И МИТРОПОЛИТ СОФИЙСКИ

ЧЛЕНОВЕ НА СВ. СИНОД:

† На САЩ, Канада и Австралия митрополит ЙОСИФ

† Великотърновски митрополит ГРИГОРИЙ

† Плевенски митрополит ИГНАТИЙ

† Ловчански митрополит ГАВРИИЛ

† Пловдивски митрополит НИКОЛАЙ

† Западно- и Средноевропейски митрополит АНТОНИЙ

† Варненски и Великопреславски митрополит ЙОАН

† Неврокопски митрополит СЕРАФИМ

† Русенски митрополит НАУМ

† Старозагорски митрополит КИПРИАН

† Врачански митрополит ГРИГОРИЙ,
Наместник на овакантия Видински епархийски престол

† Доростолски митрополит ЯКОВ

† Сливенски митрополит АРСЕНИЙ

bg-patriarshia.bg